

De vitrine in Via Montenapoleone, waar
walnoot en zonwerend glas de toon voeren.

SANTONI

Opgericht in 1975 door
Andrea Santoni.
Wordt nu geleid door diens
zoon Giuseppe Santoni.

Meer dan 400
werknemers.

Omzet van 50
miljoen euro.

Drie productie-
eenheden:
mannen- en
vrouwcollectie,
en casual mannen.

Maakt ook
schoenenlijnen
voor Mercedes en voor
IWC Schaffhausen.

Eigen winkels in Milaan,
Rome, Turijn, Capri,
Cannes, Sankt Moritz,
Tokio, Peking,
Guangzhou, Dongguan,
Sjanghai, Doha, Bakoe en
Moskou.

Verkooppunten in België via
Fashion Agency 02 344 11 98,
www.santonishoes.com

De kroonluchter en tafel maakte
Patricia Urquiola op maat voor de
winkel, het tapijt is in productie
bij Ruckstuhl.

PATRICIA URQUIOLA

Geboren in 1961 in Spanje.

Architectuuropleiding
aan de Technische Universiteit
van Madrid, met thesis in
samenwerking met Achille
Castiglioni die ze later
assisteerde.

Werkte daarna ook samen met
Vico Magistretti bij DePadova.

Woont en werkt al meer dan
25 jaar in Milaan.

Bouwde luxehotels voor de
Mandarin Oriental en voor
de W-groep, woningen en deed
interieurinrichtingen.

Belangrijke klanten: meubel-
merken als Moroso, Cappellini,
B&B Italia, MDF Italia, Molteni,
Driade, DePadova en Kartell;
outdoorspecialisten Kettal, Emu,
Paola Lenti en Gandia Blasco;
verlichtingsmerken Foscarini en
Flos; badkamerspecialisten
Agape en Axor Hans Grohe;
tegelfabrikant Mutina;
stoffenfabrikant Kvadrat.

www.patriciaurquiola.com

Patricia Urquiola heeft nu haar eerste monografie uit,
met tekst van haarzelf en Gianluigi Ricuperati, bij uitgeverij Rizolli.

Patricia Urquiola (met haar
nieuwe Santonischoenen)
en gastheer Giuseppe.

Patricia Urquiola & Giuseppe Santoni

HOE JE EEN SCHOENTJE ZET

Giuseppe Santoni schakelde architecte Patricia Urquiola in om de schoenenwinkel van de toekomst te bedenken. Een gesprek over voeten, maar ook over handen, hoofd en hart.

Hij is nog dynamischer dan ik. En dat is geen grapje, *capito?* De Spaanse architecte Patricia Urquiola lacht er niet mee, met haar loftuitingen aan Giuseppe Santoni, zaakvoerder van luxeschoenenmerk Santoni uit Italië. "Het allerfijnste aan dit project is zijn energie." En Giuseppe zou geen Italiaanse *signore* zijn als hij zo'n compliment niet met de glimlach zou aanvaarden. Maar hij laat het niet rusten. "Ik ken haar al zo lang! Ik ben geen expert, maar een fan van industrieel design en architectuur. Ik wist wie ze is en via een gemeenschappelijke vriend raakte ik tot bij haar. We ontmoetten elkaar en het klikte. Zij houdt van onze producten, dat zie je zo."

Urquiola is een van de meest gevraagde ontwerpers van de jongste jaren. Zij heeft dan ook de luxe om te kunnen werken met wie ze graag rond zich heeft. We zitten samen rond de tafel in Santoni's hoofdkwartier in de Via Montenapoleone, de exclusieve winkelstraat van Milaan. Enkele huisnummers verderop ligt het resultaat van hun samenwerking en de reden van mijn bezoek: de boetiek die eerder dit jaar de deuren opende.

Giuseppe Santoni: "Ik vroeg Patricia niet naar een specifieke winkel, maar naar een

nieuw concept, dat we op al onze adressen zullen toepassen. Ik ben heel tevreden over deze winkel en ik wil nu zo snel mogelijk alles veranderen."

Waarom bent u zo opgetogen over het resultaat?

Giuseppe Santoni: De interieurarchitectuur is clean, maar gesofisticeerd. Daardoor wordt de schoonheid en kwaliteit van de producten benadrukt, je snapt meteen dat er hier kwaliteit ligt. Het is modern, maar Patricia heeft ook traditionele materialen en technieken gebruikt. En dat is precies wat wij ook doen. Hedendaagse producten leveren, maar de traditie in ere houden.

Hoe hebt u dat concreet gedaan?

Patricia Urquiola: Ik maakte een raster dat kan groeien en krimpen, naargelang de eisen van de shop of van de collectie. De vrouwencollectie bijvoorbeeld wordt almaar belangrijker, daar moeten we nu al op inspelen. Het rooster is driedimensionaal. Ik ben begonnen vanuit het idee van een klassieke boiserie. Daar zette ik een fijn metalen frame voor dat daar definitief aan geeft. Dat rooster kan doorheen verscheidene kamers reizen en zo die plekken verbinden. Ik wilde ook zeker glas ge- ▶

bruiken, dat ik op drie manieren liet behandelen. Dat waren technische oefeningen waar Giuseppe helemaal voor opstond. De muurbekleding is van hout en een dikke stof die we reliëf gaven met een techniek uit de auto-industrie. Het ging vooruit! Dat soort experimenten konden we snel doorvoeren omdat Giuseppe erin geloofde.

Giuseppe Santoni: En nu is het belangrijk dat we dit parcours verder uitbouwen in onze andere winkels. Dit concept is een *work in progress*. We passen constant aan, elke winkel is weer een beetje maatwerk.

Patricia Urquiola: Toen we hier net aankwamen, zei Giuseppe over zijn bureau: "Het is nog niet af." Dat vind ik precies goed, het onaffe, dat is interessant. Ik ben een nieuwsgierige vrouw, van onvoltooidheden kun je veel leren.

Waar gaat u heen met Santoni?

Giuseppe Santoni: We bestaan bijna veertig jaar, maar we zijn pas acht jaar met damesschoenen bezig, voor ons is dat nog altijd evoluerend. In mannenschoenen hebben we een uniek niveau bereikt, er zit een geweldige competentie in dit bedrijf. Ik ben een detailmaniak. Maar als je over kwaliteit spreekt, zit het verschil precies in die details.

Weet je wat er zo moeilijk is aan schoenen? Ons hele lichaam rust erop. Het is ons vervoer. Mijn volle tachtig kilo rust op dat paar. Als schoenen je voeten niet goed ondersteunen, dan kun je je toch niet goed voelen? De hak is zeer belangrijk omdat die de balans van het lichaam bepaalt. De vorm van de benen hangt samen met je hak. Er zijn fundamentele schoenmaakregels, als je ze niet volgt, krijg je ongemakkelijke schoenen. Zo simpel is het. *Converse sneakers* bijvoorbeeld zijn very cool, maar je valt bijna achterover. Daar krijg je lage rugpijn van. En zelfs als er een hak is aan de schoen, kan de verhouding met de voorkant fout zitten, of de breedte, of zoveel andere dingen. Ik probeer elke leest die in productie gaat. We hebben veel interne testers. En natuurlijk werken we aan design, vormgeving, kleuren, patronen. Dat is het aantrekkelijke deel van de job, maar de echte kwaliteit zit in de basis.

Patricia Urquiola: Toen ik hier de winkel binnenstapte, was ik meteen verliefd op deze wit-zwarte schoenen. Ze zijn zo ongelooflijk comfortabel.

U verstaat elkaar zo goed, daar moeten wel nieuwe schoenen van komen.

Patricia Urquiola: No, no, no.

Giuseppe Santoni: We werken eraan.

Wat is het nu?

Patricia Urquiola: We delen veel waarden, we begrijpen elkaar met weinig woorden, we ruiken het van elkaar. Sorry, maar zo is het. We zijn allebei nooit tevreden. En hoe fantastisch is het om met een familiebedrijf te werken. Je hebt alle creativiteit en energie voor je neus zitten! Dat is een luxe, beslissen gaat snel. Het is als tennis spelen met een vriend: als de bal terugkomt is het fun, anders kan het saai worden. We hebben hard gewerkt. Ze zijn kalm en aangenaam om mee te werken. We delen de energie in eerste lijn.

Giuseppe Santoni: Eerste lijn is belangrijk, zodra je tussenpersonen hebt, is er vertaling.

Patricia Urquiola: Directe communicatie is een luxe. Santoni vertegenwoordigt voor mij de toekomst van de Italiaanse industrie. Het groeit in tijden van crisis. Dat is het Italië waar ik van houd. Zij zijn mijn helden, *capito?* Giuseppe is dynamisch, maar hij heeft ook een soort stijfheid. Je zou kunnen denken dat hij er een superin-

**Giuseppe Santoni:
"Om onze schoenen te
maken heb je niet alleen
handen nodig, maar ook
een hoofd en een hart.
Kleuren maken, dat
doe je met je hart"**

dustriële logica op na houdt, maar nee hoor. Hij is zeer traag op bepaalde facetten en supersnel op andere. Die afwisseling zorgt voor een goed ritme.

Giuseppe Santoni: We respecteren de normale productietijd, maar we houden van energie. Kijk, in ons bedrijf werken redelijk veel oude mensen die een ongelooflijke knowhow hebben. Maar er werken ook veel jonge mensen die nieuwe ideeën, strategieën en stimuli binnenbrengen. De combinatie zorgt ervoor dat we een product hebben dat tegelijk snel gaat en de mode volgt, maar anderzijds ook het juiste product is.

Wij zijn met bijna vijfhonderd en hebben geen vakbond. Ons bedrijf is een grote familie, ik ken de meesten bij hun voor- naam en zij noemen mij Giuseppe.

Patricia Urquiola: Dat is écht zo.

Giuseppe Santoni: Maar het is zo omdat we niet alleen hun handen gebruiken. Om onze schoenen te maken heb je niet alleen handen nodig, maar ook een hoofd en een hart. Kleuren maken, dat doe je met je hart.

Wij hebben een school in het bedrijf om schildertechnieken aan te leren, want wij maken onze kleuren zelf. Je denkt dat onze schoenen bruin zijn, maar als je ze van dichtbij bekijkt, zie je ook geel, blauw of groen. Dat zit allemaal in het bruin. We bouwen een kleur op in lagen. Die techniek is zeer speciaal, daar heb je passie voor nodig. Deze meisjes kunnen maar vier of vijf paar schilderen per dag. Elk paar is verschillend. En elk meisje doet het anders. Zelfs als ze zich aan de voorschriften houden, zie je een verschil. Dat is zo speciaal.

Patricia Urquiola: Wat hij nu zegt, daar geloof ik erg in. In industrieel handwerk. Ik doe constant dat dubbele onderzoek: zowel puur industriële vormgeving als handwerk. Ik geloof in de cross-over. We zitten op een moment waarop iedereen in Europa nadenkt over hoe het nu verder moet en wat doet Giuseppe Santoni?

Dagen werk aan één paar schoenen. Zo lang! En hij slaagt er nog in om met die aanpak vooruit te gaan! Daar leer ik uit. Ik geloof in *industrial craft*, heel intuïtief, maar hier zie ik dat het in de praktijk ook werkt. Ik luister goed als hij spreekt, want wellicht zegt hij iets waar ik van kan leren.